

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2013

Β' ΛΟΥΚΑ

Κυριακού οσίου. Πέτρωνίας μάρτυρος.

Έτος 6^{ον} Τεύχος 265

**«Η αγάπη και τὰ σπλάγγνα οικτιρμών μίμησις σὸ
κατὰ δύναμιν»**

Γίνεσθε οὖν οικτίρμονες. Καὶ ὁ Θεός, καὶ ὁ Πατὴρ ἡμῶν
οικτίρμων ἐστί.

Στο σημερινό Ευαγγελικό Ανάγνωσμα ἀδελφοί μου, ὑπάρχει
ὅλη ἡ οὐσία τῆς διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἡ οὐσία τῆς εἶναι ἡ ἀγάπη.

Ὅχι ὅμως σκέτη, ὄχι μόνη τῆς, ὄχι γυμνὴ ἀλλὰ ζευγαρωμένη με
τοὺς ἐχθρούς.

Τὰ σπλάγγνα τῶν οικτιρμῶν ποὺ μας χάρισε ὁ Θεός καὶ μάλιστα δωρεάν με τὴν
ἐνανθρώπησή Του στο πρόσωπο τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὰ ἴδια σπλάγγνα
οικτιρμῶν καὶ τὴν ἴδια ἀγάπη, ζητάει ἀπὸ μας, ἀπὸ μας ὅλους.

Ζητάει αὐτὴ τὴν ἀγάπη τοῦ ἀνδρός πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ, τῆς γυναίκος πρὸς τὸν
ἄνδρα τῆς, τῶν γονέων πρὸς τὰ παιδιά τους, τὰ παιδιά καὶ κυρίως τῶν παιδιῶν πρὸς
τοὺς γονεῖς καὶ μάλιστα τοὺς γέροντες γονεῖς τῶν. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη πρέπει νὰ
ἐπεκτείνεται καὶ πρὸς τὸ περιβάλλον μας. Τὸ συγγενικό, τὸ επαγγελματικό καὶ τὸ
κοινωνικό, ἔστω καὶ ἀν εἶναι ἀχάριστο καὶ πονηρό. Ἡ ἐνεργουμένη αὐτὴ ἀγάπη οφείλει
νὰ ἐξασκεῖται καὶ ἀπὸ μας τοὺς ἱερεῖς πρὸς τὰ λογικὰ πρόβατα ποὺ μας ἐμπιστεύτηκε ὁ
Πανάγιος Θεός.

Απὸ τὶς πρώτες κιάλας λέξεις τοῦ σημερινοῦ Ευαγγελικοῦ Ἀναγνώσματος
βλέπουμε δυσκολίες στὴν πράξη τῆς εφαρμογῆς αὐτῆς τῆς ἐντολῆς ποὺ λέγει «ἀγαπάτε
τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν». Καὶ ἡ ζωὴ μας ἀπέδειξε ὅτι ἀνάποδα γίνονται τὰ πράγματα.
Στραβά καὶ δύστραβα, καὶ τὶς περισσότερες φορές μὴ συνεννοήσιμα.
Αλλὰ ὅμως ὑπόσχηται ὁ Θεός ὅτι ὅ,τι δὲν μπορεῖ νὰ κάνει ὁ ἄνθρωπος μόνος του,
μπορεῖ νὰ το κάνει μαζί με τὸν Θεόν. Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τὸ
Θεῷ ἐστί.

Ὁ ὕμνος τῆς ἀγάπης ὑπάρχει ὅπως τὸ γνωρίζουμε στὴν πρώτη πρὸς Κορινθίους
Ἐπιστολή, στο δέκατο τρίτο κεφάλαιον, ποὺ μας λέγει ὅτι ἀν τὶς γλώσσες λαλώ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπη δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν καὶ κύμβαλον
αλαλάζον. Εἶμαι ἓνας ξεγάνωτος ντενεκές δηλαδὴ ποὺ κάνει μόνον θόρυβο.
Καὶ ἀν ἔχω πάσαν τὴν πίστην ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπη δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμί. Καὶ
ἀν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἀν παραδώσω τὸ σῶμα μου γιὰ νὰ καεῖ
μαρτυρικά στὴ φωτιά, ἀγάπη ὅταν δὲν ἔχω, δὲν ωφελοῦμαι.

Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλεί, δεν ζηλεύει, δε φθονεί, όλοι μας και ζηλεύουμε και φθονούμε. Η αγάπη ου περπερεύεται, δεν συμπεριφέρεται με αυθάδεια, εμείς είμαστε και αυθάδεις... Ου φυσιούται, δεν υπερηφανεύεται, υπερηφάνεια έχουμε ... με τους τόνους μέσα μας. Ουκ ασχημονεί, ου ζηλεί τα εαυτής, δεν ζητά εγωιστικά μόνον το δικό της συμφέρον. Ου παροξύνεται, δεν θυμώνει, δεν οργίζεται, ου λογίζεται το κακόν... Ου περπερεύεται. Δεν βάζει κακό δηλαδή στο μυαλό της εναντίον του πλησίον, όποιος και αν είναι αυτός, φίλος, γνωστός, εχθρός, ή όχι. Ου χαίρει επί τη αδικία, δεν χαίρεται όταν ο συνάνθρωπός του αδικείται, συγχαίρει δε τη αληθεία, πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, και τα πάντα υπομένει.

Αυτός ο ύμνος της αγάπης χωρίζεται σε δύο μέρη. Αφενός μεν στην εσωτερική κατάσταση της ψυχής, απέναντι των άλλων αρετών, και υπερέχει η αγάπη διότι είναι η κορωνίδα και η βασίλισσα, και το στέγασμα όλων των αρετών, και αφετέρου την αγαπητική μας αυτή συμπεριφορά προς τον πλησίον χωρίς εξαιρέσεις.

Έτσι λοιπόν όπως μας εδόθη, μας είπε ο Κύριος ότι πρώτη μεγάλη εντολή, είναι «αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης ψυχής, καρδίας, διανοίας και ισχύος», και δεύτερα, ομοία εντολή προς την πρώτη, «αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν». Αυτή η εντολή όμως η δεύτερη γίνεται ακόμα πιο μεγαλύτερη, και ακόμα πιο δυσχερή όταν λέει, και προσθέτει όπως το σημερινό ανάγνωσμα, «**αγαπάτε τους εχθρούς ημών**». Η αγάπη λοιπόν είναι δύσκολη αρετή, όπως ακριβώς την είδαμε και στον ύμνον του Αποστόλου Παύλου.

Αδελφοί μου, τους ανθρώπους δεν τους χωρίζουμε σε εχθρούς και φίλους. Σε ξένους και αγνώστους. Σε καλούς και κακούς. Αλλά σε δυο κατηγορίες. Σε αυτούς που γνωρίζουν το Χριστό και σε αυτούς που Τον αγνοούν τελείως ή δεν θέλουν να Τον μάθουν, δεν θέλουν να Τον πιστέψουν. Αλλά και αυτοί που γνωρίζουν το Χριστό, πάλι χωρίζονται και αυτοί σε δυο κατηγορίες. Στους Ορθόδοξους Χριστιανούς, και σε κείνους που κακοποιούν την πίστη, δηλαδή τους αιρετικούς, τους σχισματικούς, τους πλανεμένους. Τους διεστραμμένους ως προς την Εκκλησία μας. Αλλά και οι Ορθόδοξοι πάλι Χριστιανοί, χωρίζονται και αυτοί σε κατηγορίες. Σε κείνους που συμμετέχουν στα Πανάγια σωστικά μυστήρια της Εκκλησίας μας, σε κείνους που τηρούν με ακρίβεια τις εντολές του Θεού, το Πανάγιον θέλημά Του, «γεννηθήτω το θέλημά Σου, ως εν ουρανών και επί της γής», το είπαμε πριν αλλά δεν το πιστεύουμε. Σε κείνους που καλλιεργούν τις αρετές, και στους άλλους. Αυτή είναι η μια κατηγορία. Οι άλλοι είναι αδιάφοροι, είναι αμελείς, δεν ενδιαφέρονται για τίποτα.

Παρά ταύτα όμως, ο Θεός αγαπά όλους τους ανθρώπους, «και ούτως ηγάπησεν ο θεός τον άνθρωπον ώστε τον μονογενήν αυτού Υιόν έδωκε, ίνα πάς ο πιστεύων εις αυτόν μη απόλυται αλλά έχει ζωήν αιώνιον». Και αυτό βέβαια, το είδαμε, στην ενανθρώπιση του Θεού, στο πρόσωπον του Ιησού Χριστού, ο οποίος έζησε την αγάπη, μέχρι θυσίας και θανάτου, θανάτου δε Σταυρού. Οι Πατέρες μας λένε, ότι μίμησις της αγάπης του Χριστού είναι κάτι που υπερβαίνει τη φύση μας. Είναι ζωή μαρτυρική, ζωή ποτισμένη γεμάτο πίκρες. Και το βλέπουμε αυτό. Και κάθε μέρα, ας ρίξουμε μια ματιά στο παρελθόν μας, και στο παρόν μας και θα δούμε με πόσες πίκρες, πίκρες, πίκρες και χαριστίες είμαστε ποτισμένοι.

Παρά ταύτα όμως ο Κύριος λέγει, όταν δέχεσαι αδικίες να μη μιλάς.

Όταν δίνεις με αγάπη, να ξέρεις ότι θα θερίσεις χαριστία.

Όταν βλέπεις να σε καταδιώκει και αυτό σου το παιδί, και αυτόν που νόμιζες φίλον λίαν αγαπητό, συ και να χαμογελάς με καλοσύνη, και να τον ανέχεσαι.

Όταν σε κοροϊδεύουν οι συγγενείς σου, τα πεθερικά σου, η νύφη σου, οι κουνιάδες σου, οι γείτονές σου, οι συνάδελφοί σου, ακόμα τα παιδιά σου και ο σύντροφός σου, και συ

πάλι θα πρέπει να τους αγκαλιάζεις όλους με αγάπη. Έτσι μας λέγει ο Κύριος. Είναι δύσκολα, αλλά έτσι μας λέει. Αυτό εντέλλεται, και το εντέλλεται μαζί Του. Γιατί αυτός θα γίνει ο Κυρηνάιος, όταν θα σηκώσει μαζί μας το Σταυρό, διότι είπε «δεύτε πάντες προς με οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω ημάς». Ζούμε σ' έναν κόσμο ψευτιάς, και συμφέροντος, - α, συμφέροντα θα ψηφίσουμε, - πονηριάς και αδικίας, κακότητας και αχαριστίας. Και όμως ο αληθινός χριστιανός, πρέπει να ξέρει να δίνει την καρδιά του στον πλησίον.

Η αγάπη σημαίνει και κάτι άλλο, που το σημειώνει ένας μεγάλος πατέρας της Εκκλησίας μας, που όταν το διάβασα εχθές το βράδυ, μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Λέει «η αγάπη ξέρει να μοιράζεται και τις ενοχές», τι θα πει αυτό; Μοιράζεται μαζί σου τις ενοχές, φροντίζοντάς σου να σε ξελαφρώσει, να σε παρηγορήσει, να σταθεί δίπλα σου, έστω και αν το αμάρτημά σου είναι μεγάλο, θα φροντίσει να μην σε οδηγήσει στην απελπισία, και από κει να σε πάρει απ' το χέρι, και να σε πάει στο πετραχήλι του πνευματικού.

Έτσι λοιπόν, μοιράζεται ο χριστιανός τον πόνο σου, τη χαρά σου, τη γύμνια σου. Μοιράζεται τη σωματική σου πείνα, αλλά και την πνευματική, διότι φροντίζει να σου προσφέρει τον λόγον της αλήθειας. Μοιράζεται την στέρησή σου, μοιράζεται κάθε σου ανάγκη, κατά το μέτρον των δυνατοτήτων σου εδώ, μας λέγει ο όσιος πατήρ. Τι σημαίνει αυτό; Μας λέει ένας πνίγομαι, μου παίρνουν το σπίτι, εκατό χιλιάδες ευρώ. Που να τα βρείς; Έχεις μόνον πενήντα - πενήντα θα δώσεις. Άρα η αληθινή Ορθόδοξη αγάπη δεν βιώνεται από μικρούς ανθρώπους αλλά από αγωνιστάς που ξέρουν να πεθαίνουν για το Χριστό. Βέβαια, όχι λίγες φορές, αντιμετωπίζουμε και περιφρόνηση, άλλες φορές και στα παλιά τα χρόνια κατέληγε σε διωγμό και μαρτύριο, τώρα έχουμε άλλου είδους διωγμούς, σε όποια υπηρεσία και αν είσαι, και θέλεις να κάνεις το Σταυρό σου και να δηλώσεις ότι είσαι Ορθόδοξος Χριστιανός.

Ο Χριστός όταν κήρυξε την αγάπη, σήκωσε όλη την μανία του διαβόλου, επάνω του, ο οποίος μέσω της προδοσίας τον οδήγησε στο Γολγοθά και στο θάνατο. Η αγάπη και το αγκάλιασμα των εχθρών, των μισούντων και των αδικούντων, πράγματι είναι πολύ μεγάλη. Πρέπει όμως να γίνει πράξις, με μακροθυμία, με ανοχή, με υπομονή, με ευχαριστία, και αγάπη προς όλους εκείνους οι οποίοι επιθυμούν και επιδιώκουν το κακό μας. Σ' αυτό χρειάζεται πλούσια η Χάρις και η βοήθεια του Αγίου Θεού.

Πώς το λέει το Ευαγγέλιον;

Αγαπάτε τους εχθρούς ημών.

Καλώς ποιείτε τοις μισούσιν ημάς.

Ευλογείτε τους καταρωμένους ημάς.

Προσεύχεσθε υπέρ των επιρραζόντων ημάς και διωκόντων ημάς.

Και αν ο εχθρός σου πεινά, ψώμιζε αυτόν, και αν διψά πότιζε αυτόν.

Λέει και κάτι άλλο ο Ευαγγελιστής Λουκάς σε κάποιο άλλο σημείο, άλλο Ευαγγελικό Ανάγνωσμα που θα το διαβάσουμε στους μήνες που θα ακολουθήσουν, αν ζούμε, που μας λέγει «καθώς θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως».

Θέλεις να σ' αγαπούν; Ε ποιος δε θέλει τζάνεμ; Αγάπησε πρώτος.

Θέλεις να παραβλέπουν τις αδυναμίες σου και τα κουσούρια σου και τα πάθη σου;

Πρώτος να παραβλέπεις, πρώτος να συγχωρείς, πρώτος να συντρέχεις, πρώτος να ελεείς, πρώτος να αγαπάς, πρώτος να εκκλησιάζεσαι.

Μόνον έτσι περνά ο χριστιανός από την οδύνη του θανάτου στο φως της

Αναστάσεως. Χριστιανοί μου, το «αγαπάτε τους εχθρούς υμών» και το τέλος του Ευαγγελικού Αναγνώσματος που λέει «γίνεσθε ούν οικτίρμονες καθώς και ο Πατήρ ημών ο Ουράνιος οικτίρων εστί», αυτή η αγάπη η έμπρακτη προς τους εχθρούς μας, προς τους συκοφάντες μας, προς τους πονηρούς και αχαρίστους συνανθρώπους μας, μας προσδίδει όταν την τηρούμε αυτήν την αγάπη, θεϊκά χαρίσματα. Καθιστάμεθα μιμηταί Χριστού! Δηλαδή όμοιοι κατά χάριν με τα θεϊκά Του ιδιώματα. Μας πλουτίζει ο Θεός με ουράνιες δωρεές! Τι το μεγαλύτερο θα μπορούσαμε να ποθήσουμε ως αμαρτωλοί που είμεθα, τι το αγιότερο, τι το υψηλότερο. Ας μάθουμε λοιπόν γι' αυτό να αγαπάμε όπως μας διδάσκει ο λόγος του Θεού, έμπρακτα και με θυσίες, και με υπομονή.

Τροφή και δύναμής μας η Θεία Λατρεία, η Θεία Κοινωνία, η Ιερά Εξομολόγησις, το ταπεινό φρόνημα, η μετάνοια και η προσευχή, η μελέτη των Γραφών, η ζωντανή πίστις, ο αγώνας μας κατά των παθών μας με τη Χάρη της Θείας Ευλογίας. Επαναλαμβάνω αδελφοί μου και κλείνω. Ας μάθουμε να αγαπάμε, να συγχωρούμε, να υπομένουμε, και τότε αυτή η αγάπη θα μας αγιάσει, θα μας σώσει, και θα μας δοξάσει, Αμήν.

Πρωτοπρεσβυτέρου π. Στεφάνου Αναγνωστοπούλου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

30 Σεπτεμβρίου	Δευτέρα	<u>7- 9:00 π.μ</u> Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Γρηγορίου ιερομάρτυρος, επισκόπου της Μεγάλης Αρμενίας.
1 Οκτωβρίου	Τρίτη	<u>7- 9:30 π.μ</u> Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Ανανίου αποστόλου, Ρωμανού του μελωδού, Ιωάννου του Κουκουζέλη, Παναγίας Γοργοεπηκόου. <u>6:00 μ.μ</u> Παράκληση Παναγίας Γοργοεπηκόου.
2 Οκτωβρίου	Τετάρτη	<u>7- 9:30 π.μ</u> Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Ιερομάρτυρος Κυπριανού και Ιουστίνης της μάρτυρος.
3 Οκτωβρίου	Πέμπτη	<u>7- 9:30 π.μ</u> Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Διονυσίου αρεοπαγίτου.
4 Οκτωβρίου	Παρασκευή	<u>7- 9:30 π.μ</u> Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Ιεροθέου πρώτου Επισκόπου Αθηνών.
5 Οκτωβρίου	Σάββατο	<u>7- 9:30 π.μ</u> Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Χαριτίνης μάρτυρος, Μεθοδίας οσίας της Εν Κιμώλω.